

hající věřitel, ať již jistota nebyla složena z jakéhokoliv důvodu, oprávněn k návrhu, by dlužník byl pořádkovými tresty přinucen k tomu, by jistotu složil.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1934, R I 1269/34.)

Po povolení odkladu exekuce navrhla vymáhající věřitelka, by dlužníci bylo přikázáno složit jistotu 50.000 Kč, a, kdyby se zdráhala ji složit, by jí byly uloženy pořádkové tresty. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Jde o dodatečné uložení jistoty po povolení odkladu exekuce ve smyslu druhé věty druhého odstavce § 44 ex. ř. Podle tohoto místa zákona má okolnost, že jistota nebyla včas složena, v zápětí jen, že lze v exekuci pokračovati. Složení jistoty jest tudíž jen podmínkou pro další trvání odkladu exekuce. Nesložila-li odpůrkyně navrhovatelky z jakéhokoliv důvodu jistotu, jest v exekuci pokračovati, třebaš nikoliv z úřadu, tož na návrh vymáhající věřitelky, v čemž jí odpůrkyně již nemůže brániti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení vyhovuje stavu věci a zákonu, pročez se odkazuje na jeho správné důvody, jež nebyly vyvráceny vývody dovolacího rekursu a k nimž se podotýká, že pro postup, který bylo vymáhající věřitelce v projednávaném případě zachovati, jest rozhodujícím jen ustanovení § 44 druhý odstavec ex. ř., a jsou proto bezpodstatné vývody dovolacího rekursu, proč nebylo dovolací rekurentce možné, by se podle tohoto zákonného ustanovení zachovala a učinila návrh na pokračování v odloženém dražebním řízení.

Čís. 14028.

Odklad exekuce proti zemědělcům v okresích zvlášť těžce postižených neúrodou (vládní nařízení ze dne 13. července 1934, čís. 142 sb. z. a n.).

Byl-li návrh na povolení exekuce učiněn již za platnosti vl. nař. čís. 142/1934 sb. z. a n., a jsou-li tu předpoklady § 1 tohoto nařízení, jest návrh vzhledem k tomuto ustanovení zamítnouti, aniž jest zapotřebí dlužníkova návrhu na odklad exekuce podle § 3 vl. nař.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1934, R I 1284/34.)

Dne 24. července 1934 navrhla spořitelna města P. proti dlužníkům, rolníkům ve V. v politickém okrese Podbořany, povolení exekuce k vydobytí peněžitých pohledávek. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: V sou-

zeném případě jde o výklad ustanovení § 1 vl. nař. ze dne 13. července 1934, čís. 142 sb. z. a n., zda totiž až 30. září 1934 může býti vůbec podán exekuční návrh proti zemědělci pro nepřednostní pohledávku, pokud se týče, zda lze takovému návrhu vyhověti. K této otázce jest odpověděti záporně z této úvahy: Především jest zdůrazniti, že k ochraně zemědělců byl vydán již zákon čís. 33/1934, jenž již omezoval možnost vésti proti nim exekuci. V § 7 vl. nař. čís. 142/34 se na to poukazuje a praví se tam, že ustanovení tohoto nařízení jest použití jen, pokud zákon čís. 33/1934 sb. z. a n. není pro dlužníka příznivější. Z § 1 vl. nař. vyplývá, že platí jen pro t. zv. nouzové území. Z toho však plyne, že účelem tohoto vládního nařízení jest další ochrana zemědělců v nouzovém území, že jim tedy má býti poskytnut oddech až do 30. září 1934, t. j. že na ně nelze vůbec, pokud nejde o přednostní pohledávky, nastupovati žalobami ani exekucemi. Pro tento výklad mluví srovnání § 1 s § 3 vl. nař., ježto v tomto paragrafu jest vzat zřetel na již vedené spory, exekuce a zajišťovací opatření. Jako zde jest stanoveno přerušení pokud se týče odklad, ovšem k návrhu dlužníka, právě tak ustanovuje § 1, že takové pohledávky vůbec nelze proti zemědělci vymáhati. Tento výklad vede k tomu, že exekučnímu návrhu proti zemědělci, pokud nejde o přednostní pohledávku, nelze až do uvedené doby vyhověti, t. j. že nelze exekuci proti němu povolit. Jde-li o přednostní pohledávku ve smyslu § 2 vl. nař., jest to uvést již v návrhu, v kterémžto případě jest ovšem exekuci povolit. V souzeném případě však nejde o přednostní pohledávky vymáhající věřitelky.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení vyhovuje stavu věci a zákonu, pročež se odkazuje na jeho správné důvody, jež nebyly vyvráceny vývody dovolacího rekursu a k nimž se podotýká, že návrh na povolení exekuce byl učiněn 24. července 1934, tedy již za platnosti vládního nařízení čís. 142/1934 sb. z. a n., které nabylo účinnosti dnem 16. července 1934, takže právem byl návrh dovolací rekurentky vzhledem k ustanovení § 1 cit. vládního nařízení zamítnut. Návrhu dlužníka na odklad exekuce podle § 3 cit. vládního nařízení by bylo zapotřebí, kdyby šlo o exekuci v době účinnosti vládního nařízení již v běhu jsoucí, čemuž však v projednávaném případě tak není.

Čís. 14029.

Bylo-li povoleno přímo přikázání pohledávky k vybrání bez předcházejícího jejího zabavení, jest poddlužník oprávněn k rekursu i proti usnesení povolujícímu přikázání k vybrání.

Přikázání pohledávky lze povolit jen ohledně pohledávky, která byla zabavena podle § 294, třetí odstavec, ex. ř. Na tom nemění nic okolnost,